

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
w sprawie **W.W.**,
skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 8 kwietnia 2026 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 9 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 322/21,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt VI K 189/19,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego.**

UZASADNIENIE

W sprawie złożonej podmiotowo i przedmiotowo Sąd Okręgowy w Krakowie
wyrokiem z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt VI K 189/19, uznał W.W. za winnego
tego, że:

- w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca 2016 roku do dnia 11 lipca 2016 rok w miejscowości Ł. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z K.L. i M.B., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wytworzyli znaczne ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 1 litra oraz mefedronu (4-MMC) w łącznej ilości co najmniej 600 ml, a także w zamiarze popełnienia czynu zabronionego polegającego na wytworzeniu, wbrew przepisom ustawy, dalszej, znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, metaamfetaminy oraz mefedronu, czyniąc tym samym przygotowania do wprowadzenia znacznej ilości wymienionych wyżej substancji psychotropowych do obrotu, swoim zachowaniem polegającym na wytworzeniu nie mniej niż 3 kg prekursora służącego do pozyskania wskazanych wyżej substancji psychotropowych, dążył bezpośrednio do dokonania, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez Policję,

tj. zbrodni z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (dalej: u.p.n.) i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 u.p.n. i art. 57 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za którą – na mocy art. 53 ust. 2 u.p.n. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. – wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

- w dniu 11 lipca 2016 r. w miejscowości Ś., woj. [...], wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci mefedronu (4-MMC) w ilości ok. 40 ml,

tj. występku z art. 62 ust. 1 u.p.n., za który wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd *a quo*, na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., w miejsce wymierzonych oskarżonemu W. W. powyżej kar jednostkowych pozbawienia wolności, wymierzył łączną karę 3 lat pozbawienia wolności. Ponadto, na mocy art. 70 § 4 u.p.n. zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia [...] w K. nawiązkę w kwocie po 3 000 złotych.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, który – podnosząc zarzuty obrazy przepisów postępowania (art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k.) – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia

pierwszego z zarzucanych mu przestępstw, uchylenie orzeczenia o karze łącznej, warunkowe zawieszenie wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej za drugie z zarzucanych oskarżonemu przestępstw oraz obniżenie kwoty nawiązki na rzecz Stowarzyszenia [...] w K. do kwoty 500 zł.

Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 9 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 322/21, zmienił zaskarżony wyrok w odniesieniu do W.W. w ten sposób, że w ramach pierwszego z zarzucanych mu czynów uznał go za winnego tego, że w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca 2016 roku do dnia 11 lipca 2016 roku w miejscowości Ł. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z M.B. i K.L., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wytworzyli znaczną ilość, to jest litr cieczy zawierającej mieszaninę amfetaminy i kofeiny, z której można uzyskać około 1,2 kilograma siarczanu amfetaminy, to jest około 1200 porcji handlowych tzw. działek oraz cieczy w ilości 600 ml zawierającej mefedron o nieustalonej ilości skryształizowanej tej substancji psychoaktywnej,

tj. przestępstwa z art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Następnie, na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, a w pozostałej części utrzymał zaskarżony wyrok w mocy codo W.W.

Wyrok Sądu II instancji został zaskarżony kasacją przez obrońcę skazanego, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącej obrazu przepisów postępowania, a to art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. poprzez niewłaściwe, nierzetelne, niezasadne rozważenie apelacji obrońcy skazanego w zakresie dotyczącym zarzutu obrazu art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz błędnych ustaleń faktycznych będących konsekwencją tego naruszenia, opisanego w apelacji obrońcy, która to obraza mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 322/21, w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Prokurator w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, co uprawniało do jej oddalenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie należy przypomnieć, że „kasacja nie stanowi trzeciej instancji rozpoznawania spraw karnych, lecz jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem i środkiem kontroli prawomocnych orzeczeń sądowych. To sprawia, że postępowanie kasacyjne prowadzi tylko do oceny kasacji w aspekcie rażącego naruszenia przepisów prawa przez sąd odwoławczy, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a nie zaś do merytorycznego rozpoznania sprawy, w której kasacja została wniesiona” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2025 r., III KK 436/25, LEX nr 3931918*).

Lektura uzasadnienia kasacji wskazuje tymczasem, że jej autor zmierza do zakwestionowania oceny dowodów oraz wyprowadzonych z nich ustaleń faktycznych co do sprawstwa czynu przypisanego skazanemu. Argumentacja w tym zakresie ma charakter wyraźnie polemiczny, nie zaś problemowy. Sąd odwoławczy dokonał tymczasem rzetelnej weryfikacji zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wyprowadzonych na ich podstawie przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych, czemu dał wyraz w rozbudowanej, szczegółowej części motywacyjnej wyroku, zaś wynikiem tak przeprowadzonej kontroli instancyjnej była zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie opisu czynu przypisanego skazanemu.

Odnosząc się do apelacji obrońcy W.W. Sąd *ad quem* wskazał nie tylko na treść jego wyjaśnień, ale również na relacje współoskarżonych, z których ponad wszelką wątpliwość wynikało, że był on zaangażowany w produkcję znacznej ilości siarczanu amfetaminy oraz mefedronu (zob. s. 10-11 uzasadnienia). Trzeba podkreślić, że przypisane skazanemu przestępstwo z art. 53 § 2 u.p.n. było rozłożone w czasie i zostało dokonane wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi skazanymi w sprawie. Ocena podstaw tego skazania wymagała zatem całościowego podejścia do tego aspektu sprawy, z uwzględnieniem nie tylko momentu zabezpieczenia substancji psychotropowych w dniu 11 lipca 2016 r. ale również szeregu wcześniejszych czynności z udziałem W.W., na okoliczność

których wyjaśniał K.L. W tym kontekście brak obecności W.W. na miejscu zdarzenia w dniu 11 lipca 2016 r. i faktu rozładunku substancji na posesji w Ł. ma charakter drugorzędny dla sprawy i brak szerszych rozważań Sądu w tym zakresie nie może być uznany za naruszenie standardów kontroli instancyjnej, prowadzących do rażącej obrazu przepisu prawa (art. 433 § 2 k.p.k.). Tym bardziej nie można mówić o tym, aby kwestia ta miała istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążając skazanego.

[WB]

[r.g.]